

LATVAS

No. 36. Metai IX

Rugp. Aug. 31, 1929

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

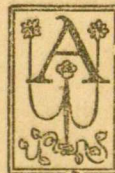
GALAT. 5, 25-6, 10.

BROLIAI: Jei dvasia gyvename, dvasia ir elgkimės. Nepasdarykime tuščios garbės gaidžiančiais, viens kitą kiršinančiais, vienas kitam užvydinčiais. Broliai, jeigu žmogus ir bus atsidavęs kokiam nors nusidėjimui, jūs, kurie dvasiniai esate, pamokykite tokį švelnumo dvasioje, nusimanydamas, kad ir tu netaptumei gundomas. Vienas kito sunkenybes nešiokite, ir taip Kristaus įstatymą išpildysite. Nes jei kas nusimano save esant kuom nors, kuomet jis yra niekas, pats save suvadžioja. Sava gi darbą kiekvienas teištveria ir taip iš savęs teturi garbę, o ne iš kito. Nes kiekvienas savo našta nešios. Ir tas, kuris yra žodžiu mokinamas, tesidalina visokių geru su tuom, kurs pats save mckina. Neapsigaudinėkite: Dievas nepasityčiotinas yra. Nes ką žmogus pasės, tą ir surinks, nes kuris žmogus sėja savo kune, tas ir surinks iš savo kuno supuvimą; kuris gi sėja dvasioje, tas iš dvasios surinks amžį-

E v a n g e l i j a

LUK. 7, 11-16.

ANUO metu Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinosi Naimas: draug su juo ėjo Jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant gi Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešama numirėlis, vienatinis sunus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas delei jos, įai tarė: Neverk! Ir Jis prisiartino ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuomet Jis tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkies. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai. Visus gi apėmė baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

na gyvybę. Darydami gi gerą, nepavargkime, nes savo laiku rinksime nepavargdami. Taigi, kol turime laiko, darykime visiems gerai, labiausiai gi tikėjimo namiškiam.

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa, ką jus darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

“Įsakymo tikslas yra meilė iš nesuteptos širdies, gėros sąžinės ir neveidmainingo tikėjimo.” (I Timot. 1, 5).

“Saugok, Dieve, kad aš kuo nors girčiau, kaip tik mūsų Viešpaties Jėzus Kristaus Kryžiumi. Per jį man pasaulis yra prikaltas ant kryžiaus, o aš pasauliui” (Gal. 6, 14).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmokėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

Maldos Apaštalystės Intencija.

Rugsėjo mėn.

Šv. Vincento Pauliečio Draugija.

Jėzus Kristus, kaip apie Jį kalba Šv. Evangelijos, perėjo šią žemę, gerai darydamas.

Štai nelaimingi raupsuočiai. Jie visų atstumti. Jie apleisti. Jie išvyti į tuscias vietas, toli nuo sveikų žmonių. Jiems skirta palengva, kasdien, per ilgą laiką mirti. Jėzus jų pasigaili. Jis juos išgydo.

Jėzus mato prieš save tūkstantinę minią žmonių. Ji atėjo dykynėn klausyti Jėzaus pamokslų. Ji pasotino savo sielą brangiaisiais ir išganingais Jėzaus mokslo žodžiais. Bet ji neteko per ilgą laiką maisto. Kūnas išalko. Jėzus sako: "Gaila man tos minios. Jei aš ją paleisiu alkaną, ji pavargs kelyje." Jėzus stebuklingai dauginą duoną. Pavalgidina alkanus. Jis parodo didį gailestingumą.

Jėzus visus gailestinguosius pavadino palaimintais. Jis jiems pažadėjo gausių Dievo palaiminimų ir atlyginimų danguje.

Katalikų Bažnyčia Jėzaus įsteigta ir palikta. Ji yra tikroji Kristaus mokslo, Jo dvasinių turtų, malonių ir Jo dvasios paveldėtoja.

Ji skelbia visiems savo vaikeliams "Septynis gailestinguosius darbus kūnui" ir "Septynis gailestinguosius darbus sielai." Ji ne tik juos skelbia, bet ir pildo ir vykdo gyvenime.

Ji nuo senų senovės turėjo prieglaudų pakelevingiems, kuomet kelionės reikėjo atlikinėti pėkštiesiems, raitiems arba vežimais. Ji turėjo prieglaudų našlaičiams, seneliams, paliegėliams, apleistiesiems ir t.t.

Dabartiniuose laikuose Katalikų tarpe pilna gailestingųjų įstaigų. Iš katalikų tarpo netrūksta ir asmenų pasišventusių vien gailestingumo darbams.

Katalikų Bažnyčia trokšta, kad Jėzaus gailestingumas prigytų ir giliau šaknis suleistų kiekvieno kataliko širdyje.

Tam ir progų ji randa.

Yra neturtėlių, apleistų, suvargusių, kurie nenori arba negali prieglaudose ieškoti sau užvėjos. Gi pagalbos yra labai reikalingi.

Tokiems padėti, jiems pagelbėti įsikūrė tam tikra draugija "Šv. Vincento Pauliečio Draugija."

Šv. Vincentas buvo didis visokių vargšų ir nelaimingų prietelius. Jo gailestingumas labai buvo panašus į Jėzaus Kristaus gailestingumą.

Kaip šv. Vincentas atvaizdavo savyje Kristaus gailestingumą, taip atsirado tarp žmonių, ypač jaunų studentų, kurie užsidegė panešėti savo gailestingumu į šv. Vincentą.

Jie pirmieji įkūrė "Šv. Vincento Pauliečio Draugiją" globoti neturtėlius, vargšus, apleistus ir lankyti ligonius.

Ta draugija išsiplatino po visą pasaulį. Nekuriose Amerikos vyskupijose jos šakos yra beveik kiekvienoje parapijoje.

Šv. Tėvas Pijus XI paskyrė rugsėjo mėn. Apaštalystės Maldos nariams melstis ta intencija, kad ta draugija įsikurtų kiekvienoje parapijoje.

Šv. Tėvo noras yra, kad joje veiktų ypač jauni asmenys, kaip vyrai taip ir merginos. Bet anaipol nuo jos nenori atstumti ir senesniųjų žmonių.

Šios draugijos nariai pasidalina pa-

rapiją į dalis ir kiekvieni sau skirtoje dalyje lanko šeimynas, sužino jų reikalus ir, paskiau, susirinkę į konferenciją, patiekia žinių apie visos parapijos šeimynų stovį. Po to nutariama pagalba, kokia kur reikalinga.

Kartais pasirodo, kad vienoms šeimynoms trūksta medžiaginės paramos, kitoms dvasinės. Į tai atsižiūrint teikiama pagalba.

Kartais atsiranda ligonių, kurių niekas neaplanko. Šv. Vincento Draugijos nariai tai atlieka. Jie sulyg išgalių ap rūpina ligonius literatūra, kuriems ji prieinama.

Labai silpnai šis gailestingasis darbas yra prigijęs lietuviuose. Reta lietuvių parapija turi "Šv. Vincento Pauliečio Draugiją."

Turi, tiesa, lietuviai katalikai Labdaringąją Sąjungą; bet ji, toli gražu, neatlieka Vincentinės draugijos darbus. Gal jai reikėtų kiek praplėsti savo veikimo dirvą ir pradėti daryti tuosius darbus, kuriuos dirba Šv. Vincento draugija.

Šioje savimylės galdynėje gailestingumas turėtų būti plačiausiai keliamas. Jiš sukrikščionytų daug širdžių, pradedančių pagonėti.

Kaip pirmųjų krikščionių plati meilė ir gailestingumas trupino pagonų kietas širdis, taip būtų ir dabar, jei tos dorybės būtų plačiau ir aiškiau gyvenime pritaikomos.

Joninių Papartis.

NAŠLAITĖLĖ.

Noriu aš girdėti
Gegutę kukuojant,
Noriu aš padėti
Mamytei dainuojant.
Gegutė kukuoja
Žalioje vyšnelėj,
Mamytė dainuoja
Supdama lopšelj.
Negirdėt kukuojant
Raibosios gegutės,
Negirdėt dainuojant
Mylimos motutės.
Jau senai gegutė
Vyšnelėj kukavo,
Jau senai motutė
Lopšyje supavo.
Negirdėt kukuojant
Raibosios gegelės,
Tik girdėt siubuojant
Baltąjį berželį.

Tik girdėt siubuojant
Baltąjį berželį,
Tik girdėt dejuojant
Ant šaltų kapelių.

Ant šaltų kapelių
Ilsis motinėle —
Baltasis berželis
Visa paguodėlė.

Ilsis motinėle
Nieks jau jos nelanko,
Beržo viršunėlė
Siubuodama lanko.

Mirė paguodėlė,
Mirė ir dienele,
Kas jau našlaitėlei
Nuramins širdelę.

Tiktai ašarėlės,
Tik šalti kapeliai —
Ramino našlaitėlę
Per visą amželį..

Marija -- Musų Motina.

(Mąstymui mintys).

“Žodis įsikūnijo ir gyveno tarp mūsų.” (Jon. 1, 14).

Begalinė yra galybė ir gerumas V. Dievo. Tas, kurio pasaulis negali apimti, kurio valios klausio kiekviena nepaimamos mūsų vaizduote nei protu visatos dalelė, — pasaulio Kurėjas tampa žmogumi ir gyvena žmonių tarpe. Begalinė meilė ir gerumas nulenkė Dievo Sūnų, Amžinąjį Žodį, prie įsikūnijimo. Tai padarė Išganytojas dieviškos meilės vedamas. V. Dievas nuo amžių numatė savo Sūnui motiną, iš kurios turėjo imti žmogiškąjį kūną. Šv. Bažnyčia taiko šv. Rašto žodžius apie dieviškąją išmintį prie šv. Panelės Marijos: “Nuo amžių esu paskirta, pirmiau negu kas stojos. Dar nebuvo gelmių, o aš jau buvau pašaukta; dar nesriuvėno šaltinių vandenys; nei kalnai sunkia didybe nebuvojo, pirmiau už kalvas aš gimiau. Kuomet jis kūrė dangų, aš jau buvau; kuomet nustatyta teisė ir tvarka apsupo dausas, — kuomet orą sutvirtino aukštumoje, ir svarstė šaltinių vandenį, kuomet apsiautė jūras ribomis ir suteikė teisę vandenims, kad neišsiliėtų iš savo ribų; kuomet kūrė žemei pagrindus, aš su juo buvau.” (pal. Priež. 8, 22-29). Kur-gi buvo tuomet šv. Panelė Marija? V. Dievo mintyje, kadangi Dievas pramatė savo Sūnaus įsikūnijimą.

Galėtume klausiti V. Dievo: — ką, Viešpatie, numatei suteikti Marijai, pašaukdamas ją į Dievo motinystės garbę? Ir pamaldžios mūsų sielos gelmėse rastume atsakymą: — Žiūrėk, kokias dovanas ji gavo. Aš suteikiau jai aukščiausių dorybių žiedus, pastačiau ją aukščiau visų žmonių ir angelų, ji

nekaltybės baltumu spindanti lelija. Mano malonė pripildė jos sielą, paruošė jos širdį, kad galėtų apimti Tą, kurio negali apimti visata. Prieš josios dorybių spindančią saulę kitų dorybės atrado it šešėlis nublukęs. Kaip saulė spindi daugose tarpe milijonų žvaigždžių, taip Marija tarp Šventųjų. Jos didybės, garbės, galės apsakoti nepajėgia žmogaus kalba. Ji yra Dievo Sūnaus Motina. —

P a s v a r s t y k . V. Dievas paruošė dideliu atpirkimo darbu skaiščiausią Panelę Mariją. Ji veikė drauge su V. Dievo malone. Užtat ji yra dabar Dangaus ir Žemės karalienė. Bet V. Dievas ir tavo širdį ruošia savo malonėmis į amžiną laimės, džiaugsmo puotą. Norėdamas visą gyvenimą tvarkingai ir garbingai praleist, pradėk dabar. Kasdien atsikeldamas pasiryšk labiau pažinti, daugiau mylėti V. Dievą. Juo daugiau Dievą mylėsi, juo laimingesnis būsi.

Kalbėdamas ryto maldas, pasiveski su visa kuo V. Dievui, nepamiršdamas savo sielos reikalų ir brangiųjų skaisytykloje esančių sielų. Kalbėk kas rytas:

“Atiduodu Tau, Viešpatie, visa kas tiktai yra mano, arba, geriau sakant, ką tiktai iš Tavęs turiu, nes Tavo yra visa, ką turiu arba galiu turėti; atiduodu Tau, ką tiktai šiandien, ką tiktai rytoj, ką tiktai per visą mano gyvenimą galvosiu, kalbėsiu, darysiu ir kentėsiu, atiduodu Tau mano kūną ir sielą su visais mano jausmais ir jėgomis, kol gyvas būsiu ir per amžius; atiduodu ir mano norą šiandien įgyti visus atlaisdus ir kiek galima juos skirti sieloms, kurios kenčia skaisytykloje.”

Aktorė--Vienuole.

Nesuprantami keliai, kuriais Dievas veda nekuriuos žmones. Jis iš blogo padaro daug gero. Jis iš nusidėjėlių padaro šventųjų, palaimintųjų ir gerųjų. Laimingas, kas suranda savyje jėgų užėiti ant nurodyto kelio ir eiti juomi.

Vienoje vietoje Francijoje gyvena nekuri šeimyna, kurios galva buvo Eugenijus Fenoglio. Jis buvo baisaus būdo žmogus. Užėjus rūstumui, nemokėdavo susivaldyti. Vargas tuomet jo moteriai, ar dukteriai, jei jis arti jo pasisukdavo.

Kartą tokio šėlimo pripuolime Eugenijus nušovė savo moterį. Jis šovė ir į dukterį. Bet tai nekliuvo nuo pirmosios kulipkos. Ji spėjo iššokti per langą ir pasislėpti.

Nelaimingasis pats save nusižudė.

Likusi viena duktė, leva, nukeliavo į Ničą. Ten ji pradėjo siuvėjos darbą. Ten ji gavo sau pramintą vardą Lavallierre.

Siuvinimas jai nusibodo, įsipyko ir ji neteko nervų. Ašaros dažnai vilgė jos skruostus bedirbant.

Tokiame stovyje rado ją kartą nekuri žmogus. Ištyręs ko ji rauda, jis ją pažadėjo išsivežti Paryžiun ir vėliau išsivežė.

Čia ji pradėjo aktorės, lošikės teatruose, karjerą už 12 dol. į mėnesį. Vargingas buvo tas gyvenimas ir doros ir pragyvenimo žvilgsniu. Bet jos talentas ją išvedė į aukštybes. Greitai ji atsidūrė geriausiuose Paryžiaus teatruose.

Paryžiuje ir Londone, teatrų mėgėjai garbino ją kaip kokią deivę.

Garbė jos išaugo. Turtų ji prisikrovė. Priaugo per tą jos gyvenimą ir bai-

sių nuodėmių krūvos.

Karo metu ji apsirgo. Ligoje stoji jai prieš akis visos jos viso gyvenimo nuodėmės. Ji persigando. Ją kratė šiūrpuliai, vien pamanius apie mirtį su taip suteršta siela. Čia padarė įžadą, kad pasveikus, ji savo likusį amžių pašvęs atgailos darbams. Pasveiko.

Pasveikus ji atliko kelionę pas Liurdo švenčiausiąją Panelę. Ten ji karštai meldėsi. Ten ji rado pilnąją sielos ir kūno sveikatą. Ten ji šalyje jos stovintiems ištarė: "Gryžau prie Dievo per velnią."

Jis, mat, neapsižiūrėjo: pergiliai jau jis nugramzdino levą į nedorybes ir pergązdino. Iš to ji ir gryžo prie Dievo.

Gryžus iš Liurdo, ji sutvarkė visus savo reikalus ir įstojo į vienuolyną. Ji tapo vienuolė.

Nekuri laiką ji daug darbavosi tarp vargšų žmonių Paryžiuje, vėliaus nekuriuose kitose vietose.

Nekuriam laikui praslinkus ji buvo perkelta į Afriką. Ten, Tunizijoje, ji pasišventė aprūpinti moteris, atsivertusias į katalikes iš magometonų tikėjimo. Šiame darbe ji parbaigė savo sveikatą. Gryžo Francijon.

Jai leista buvo apsigyventi jos namelyje kalnuose. Ta vieta buvo pavadinta "Betanija."

Čia su ja buvo viena vienuolė ir tarnaitė. Savo gražų balsą, kuriuo žavėjo teatrų publiką, dabar pašventė Dievo garbei. Kasdien, prieš altorėlį, kurį turėjo savo namelyje, ji giedojo Dievo garbei šventas giesmes.

Kada įvairūs turistai, sužinoję, kad garsioji leva Lavallierre ten gyvena, veržėsi ją lankyti, kaimiečiai žmonės,

apsiginklavę šakėmis, sudarę savo sargybą.

Tuomet ją apipylė laiškais, prašydami vieni jos palaiminimo, kiti patarimų ir kitokių dalykų. Ji nei į vieną laišką neatsakinėjo. Ji mirė šventai. Savo didelį turtą visą pašventė misijų darbams Afrikoje.

ŠV. ANTANAS IŠGELBĖJO.

Graži Europoje vietelė — Tyrolius. Visur ten stypso skirstantieji debesis kalnai. Nekurių jų viršunės visuomet baltos kaip pražilusių senelių. Kiti pasipuošę žaliomis, puošniomis giriomis. Tarp kalnų driekiasi žalios pievos ir vietomis blizga gražūs ežerai. Visa ta šalėlė išrodo kaip žemės rojus.

Gyventojai ten daugumoje katalikai. Jie katalikai ne vardu, bet dvasia ir gyvenimu. Jų bažnytėlės per pamaldas ar ryte, ar popiet, ar vakare visuomet prisikimšusios Dievo mylėtojų ir garbintojų.

Būti bažnyčioje, kada teikiamas palaiminimas su Šv. Sakramentu, jiems yra beveik taip pat svarbu kaip išklaustyti šv. dieną Mišių.

Retai kviečiai yra liوسي nuo kukulių, taip ir Tyroliaus katalikai nebuvo liوسي nuo blogų žmonių ir nuo silpnybių.

1641 m. atsitiko tarp Tyroliaus katalikų didelė papiktinanti nelaimė.

Vienoje parapijoje buvo uolus, šventas, geras klebonas. Jo uolumas jam nedavė ramybės. Jis norėjo visus savo parapijonus padaryti visoms apylinkėms tikruoju pavyzdžiu. Bet kur tau. Vargas su silpnavaliais, patvirtusiais, o dar blogiau su piktos valios žmonėmis.

Klebono uolumas jiems pasidarė

nepakenčiamas. Jo išpėjimai nedavė jiems ramiai glūdoti savo klaidose. Jie pradėjo jungties, tarties ir, galutinai, nusprendė surengti klebonui pražūtį.

Jie padarė didelę nedorybę ir ją suvertė ant klebono. Tai padarę su kreivai prisiekusiais liudininkais kleboną įskundė vyskupui.

Vyskupas šaukia kleboną į savo teismą. Klebonas nesijausdamas jokios kaltės ir žinodamas savo nekaltumą drąsiai stoja teisman. Ten jam perskaito sunkų ir baisų apkaltinimą. Jis galėjo ir teisingai pasakė nesijaučias tokios kaltės. Bet savo nekaltumo negalėjo įrodyti.

Vyskupo teismas jam atima kunigystę ir uždaro kalėjiman. Nemato pasmerktasis iš žmonių sau pagalbos. Jis tiki, kad tik vienas Dievas, kuris žino jo nekaltumą, gali jį parodyti.

Pasmerktasis klebonas karštai ima melstis į šv. Antaną. Jis pasiuntė laišką į pranciškonų vienuolių šv. Antano vienuoliją ir prašo tą laišką sudėti ant šv. Antano altoriaus.

Kas buvo rašyta tame laiške neteko sužinoti. Tiek tik žinia, kad po to įvyko nauji teismo tyrinėjimai, nauji liudininkų ir kaltintojų išklausinėjimai. Sugretinant jų atsakymus pastebėta gana daug priešingumų ir prieštaravimų.

Iš prieštaravimų teisėjai sudarė kaltintojams ir jų liudininkams daug naujų klausimų. Tuo keliu priėjo prie to, kad nekurie liudininkai prisipažino kreivai liudiję.

Teismas priėjo prie visiškai priešingų išdavų. Jis rado, kad klebonas yra nekaltas. Jam gražino kunigystę, visą garbę, davė paaukštinimą ir skundėjus privertė viešai ir plačiai atšaukti savo šmeižtus. Be to jie prisie mē didelę ant savęs atgailą, daryti pinig-

nes aukas ir kitus gerus darbus.

Klebonas permaldavo teisną, kad nebaustų kalėjimu jo skundėjų.

Po to įvykio skundėjai tapo uoli

katalikai ir dori parapijonai.

Klebonas ir jie visi uoliai garbino šv. Antaną, kuris savo užtarimu išgelbėjo nekaltą kleboną ir jo skundėjus.

Sosto Įpėdinis Fridrikas Vilhelmas Gydytoju.

Tai buvo 1865 m. liepos mėnesį, maudyklių mieste Karlsbade Bohemijoje. Tarpe suvažiavusiųjų pasigydyti buvo vienas ponas, kurį visi su didele pagarba sveikindavosi.

Vieną dieną šis ponas vaikštinėjo gražiuose miesto soduose. Kažkas jį nutvėrė už drabužių. Jis atsisuko: prieš jį stovėjo neturtinga mergaitė, kuri maldaujamai ištiesė jį rankas ir prašė išmaldos.

— Kas tave verčia elgetauti, mano vaikelį? maloniai paklausė ponas.

— Mano ligota motina, atsakė mergaitė.

— Kur yra tavo tėvas?

— Jis miręs — O, mes baisiai badaujame! pridūrė ji verkdamą.

— Vesk mane pas tavo motiną! — tarė jis ir sekė mergaitę, kuri įvedė jį į vieną apgriuvusį namelį. Siaurais laiptais įėjo į vargingą pastogės kambarelį. Viename kampe ant šiaudų ir skarmalų gulėjo išdžiūvusi liguista motina su kūdikiu ant rankų.

— “O, pone daktare,” tarė ji silpnu balsu, “negerai pasielgė mano dukterė, kad pakvietė tamstą. Aš neturiu nė vieno skatiko ir negalėsiu tamstai už tai atsilyginti.

Svetimas ponas pusbalsiai pasakė keletą žodžių savo tarnui, kuris tuojau išėjo.

— Ar tamsta neturi nieko, kas tamsta rūpintųsi? — paklausė ponas.

— “Ne,” atsakė moteris: “aš neturiu giminių, kurie galėtų man pagelbėti.

Kol mano vyras buvo gyvas, viskas gerai klojosi; jam mirus, aš dieną ir naktį dirbau, kad išsimaitinčiau su savo šeimynėle. Bet dabar aš susirgau, ir dėl to mūsų reikalai pablogėjo. O, mano apgailėtini vaikai!”

Ponas davė mergaitei pinigą ir liepė pirkti duonos ir vyno.

Mažutė tuojau sugrįžo su duona ir buteliu vyno. Ponas atkimšo butelį ir įpylė į stiklinę vyno ligonei. Paskui atriekė kiekvienam po duonos riekę ir padalino visiems vaikučiams valgyti.

— “Teatlygina tamstai už tai Dievas,” tarė moteris ašarotomis akimis.

Įėjo gydytojas, kurį tarnas buvo suieškojęs. Didele pagarba nusilenkė svetimam ponui ir liepiamas apžiūrėjo sergančią moterį. Nepažįstamas gi ponas padėjo poperinį pinigą ant stalo ir išėjo.

Baigęs apžiūrėti ligonę, gydytojas prižadėjo jai ateiti kiekvieną dieną ir pasakė, kad nieko neimsias nei už lankymąsi nei už vaistus — taip liepė nepažįstamas ponas.

— “Kas toks yra tas ponas?” džiaiai nustebusi paklausė moteriškė.

“Tai Prūsijos sosto įpėdinis,” atsakė gydytojas.

Ligonė sudėjo rankas maldai. Nors jos lūpos nekrutėjo, tačiau iš josios veido gydytojas išskaitė, ką ji sakė gerajam Dievui.

Iš vokiečių kalbos vertė **V. G. Ž.**
Iš “Š.”

Katalikų Pasaulys.

ROMA. — Rugpiūčio 1 d. Vatikano pašte ėmė pardavinėti paštos ženklelius, kurių pagaminta trys rūšys dvylikos įvairių vertybių. Ant vienos rūšies ženklelių yra Popiežiaus atvaizdas, o ant kitų dviejų — mitra ir raktai. Ženkleliai keturių spalvų: raudonos, pamarančinės, violetinės ir žalios. Į vieną dieną šių visų ženklelių parduota už milijonus lirų.

MEXICO CITY (Meksika). — Šventojo Tėvo atstovu Meksikai yra skirtas Arkivyskupas Ruiz y Flores.

Šventojo Tėvo atstovu Meksikai yra skirtas Arkivyskupas Ruiz y Flores.

Jungtinių Valstybių ambasadorius Meksikai, Dwight W. Morrow yra įgaliotas padėti įvykinti sutartį tarp Bažnyčios ir Meksikos valdžios.

Arkivyskupas sudarys planus su valdžios atstovais. Po to jis juos paduos vyskupų konferencijai. O toliaus eis galutinai sutartis.

ROMA (Italija). Maldininkų nesuskaitomos kompanijos vienos po kitų plaukia Romon. Ypatingai pasižymėjo vokiečių maldininkai.

Vokiečiai, gyvenę Romoje susiejo į vieną būrį ir procesionaliai traukė per Romą į Vatikaną.

Tarp maldininkų buvo Bavarijos ir Austrijos ambasadoriai Romoje, taip pat Vokietijos, Bavarijos ir Austrijos pasiuntinių nariai katalikai.

Aplankius Vatikano Baziliką, jie buvo priimti audiencijon pas Šv. Tėvą. Čia dalyvavo ir Vokietijos ambasadorius, nors protestantas.

MUNDELEIN, (Illinois). — Čia buvo apvaikščiojamas minėjimas trijų metų sukaktuvių Tarptautinio Eucharistinio

Kongreso Chicagoje. Tai įvyko birželio 2 d.

9:30 buvo šv. Mišios St. Mary's of the Lake seminarijos bažnyčioje, dalyvaujant Jo Eminencijai Jurgiui Kardinalui Mundelein. Apie 10,000 žmonių susirinko iškilmėms.

Antrą valandą po pietų buvo procesija su Švenč. Sakramentu. Pats Kardinalas nešė Švenčiausiąjį.

Dalyvavo procesijoje ir skaitlingas dvasiškių būrys.

ROMA (Italija). Joanną Arkieta, kuri, Dievo įkvėpta, stojo francūzų armijos priešakin ir išginė lauk anglus, kurie buvo jau bebaigę nugalėti ir pavergti francūzus.

Baigiant karą, Joanna pakliuvo anglių nelaisvėn ir tapo jų gyva sudeginta kaip ragana ir burtininkė.

Po daug metų vėliau anglas prisidėjo, kad būtų iširtas Joannos gyvenimas ir ji būtų paskelbta šventąja.

Įvyko taip.

Ponas M. Captier buvo pirmasis prašytojas paskelbti Joanną šventąja. Su savo prašymu jis atkeliavo Romon. Čia jis sužinojo, kad jo prašymas nebus priimtas be vyskupo parašo.

Captier ėmė ieškoti vyskupo. Sužinojo, kad Romoje vieši Anglijos Kardinalas Manning. Į jį tat kreipėsi. Kardinalas priėmė raštą, jį domiai perskaitė ir ryto metą sugrąžino su savo pasirašymu.

Taip anglai nužudė Joanną nekaltą, anglių atstovas prisidėjo ir prie jos paskelbimo šventąja.

Dabar šv. Joanną ima skaityti francūzų-anglių susidraugavimo globėja.

SAN FRANCISCO, CAL. — Sunset'o dalyje yra šv. Onos bažnyčia. Antradienį prieš šv. Oną toje bažnyčioje įvyko

4085187

mažųjų kūdikių palaiminimas ir pavedimas jų tos šventosios globai. Bažnyčion motinos susinešė ant savo rankų apie tūkstantį kūdikių.

Baigiantis novėnai prie šv. Onos suplaukė ton bažnyčion iš visų arkivyskupijos kraštų apie 100,000 maldininkų.

Apie 50,000 asmenų dalyvavo novėnos sekmadienyje procesijoje su Šv. Sakramentu. Šiais metais tiek suplaukė maldininkų, kaip nei vienais kitais metais.

Sunset'o miesto dalyje sustojo gatvėkarių judėjimas ir kitokis judėjimas.

Procesiją lydėjo raista policija, darydama tvarką. Įvairiausios draugijos su savo ženklais ir vėliavomis puošė procesiją.

JERUZALĖ. Šv. Panelės Karstas. — Tėvas Antanas Aracil, pranciškonas, parašė knygele, kurioje įrodo, kad Šv. Panelės Karstas turi priklausyti Pranciškonų globai. Jis paduoda visą tos brangios katalikams vietos istoriją ir dokumentais įrodo, kad ją visais laikais globojo Pranciškonai. Tik 1758 m. Turku valdžia pavedė ją stačiatikiams.

“Teisingumas reikalauja,” rašo Tėvas Aracil, “kad senos ir neperleidžiamos niekam teisės būtų gražintos Pranciškonams. Karsto globa atimta iš jų ir pavesta tiems, kurie daugiau užmokėjo. Tai padaryta turkų laike žiaurių persekiojimų. Dabar ta šventenybė turi grįžti teisėtiems savininkams. To reikalauja Europos garbė, religijos gerovė ir geras katalikų vardas Rytuose.

Šv. Panelės Karstas yra kairiame šone kelio einančio iš Jeruzalės į Getsemanę, visiškai prie Alyvų Kalno. Senoji bažnyčia, dar Kryžievių laikuose, buvo pavesta Benediktinų globai.

Pirmoje 14-tojo šimtmečio pusėje, po daugelio metų visiškojo apleidimo, ta vieta tapo pavesta pranciškonų globai ir saugojimui. Jie globojo iki 1757 m.

Tėvas Aracil dokumentais įrodo, kad

Pranciškonai visą laiką be pertraukos tą šventąją vietą globojo, padarė daug pataisų bažnyčioje ir niekas tam neprotstavo. Tik 1757 m. stačiatikių bažnyčia pradėjo varyti savo agitaciją.

Turkų valdžia sumanė daryti sau pelno iš šventųjų vietų. Ji ėmė perleidinėti nekurias vietas tiems, kurie jai daugiau mokėjo. Taip už pinigus jie perleido Šv. Panelės Karsto globą į stačiatikių rankas.

SUNBURY, CANADA. — P. A. Northam, anglikoniškasis misionierius Fort Albany, išliko gyvas per katalikų kunigą.

Tas misijonierius tapo suimtas staigios ligos savo misijoje. Jis buvo paliktas be jokios pagalbos. Kokis žmogus pranešė apie tai katalikų kunigui, tėvui Sanidan. Šis tuojaus nukeliavo gelbėti nelaimingąjį. Jis parnešdino jį į savo misijos ligoninę. Jį paėmė savo globon vienuolė, sesuo Marija Elmira. Per dvi savaiti vienuolė globojo jį nuoširdžiausia. Kunigas ieškojo dar didesnės jam pagalbos.

Sužinojęs, kad nekuris valdininkas, valdžios reikalais, lankosi tame krašte, jis kreipėsi į jį. Valdininkas sutiko ir nugabeno sergantį pryčeri-misijonierių į ligoninę už 450 mylių. Tenai ligoniui liepos 22 d. padaryta operacija.

Daktarai pripažino, kad kunigo ir vienuolės rūpestis išgelbėjo tą anglikoniškąjį (protestoniškąjį) misijonierių. Kad ne jų globa jis į tris dienas būtų miręs.

OLANDIJA. — Naują Olandijos ministrerių kabinetą tomis dienomis suorganizavo katalikų partijos vadas Ruys de Beerenbrouck. Jis be ministerio pirminko ofiso yra dar ir užsienių ministerriu.

MEXICO CITY. — Rugs. 3 d. Meksikos valdžia įsakė visoms valstijoms gražinti visas užimtas bažnytines savastis Bažnyčiai.

ŠV. JĖZAUS ŠIRDIES INTRONIZACIJA.

Rašo Kun. Dr. J. Vaitkevičius, M.I.C.

(Tęsa).

Žmogaus gyvenimas — tai upė. Tos upės vandenį sudaro įvairūs išpūdžiai, mintys, troškimai ir siekimai, jie plaukia per žmogaus galvą ir širdį tarsi vanduo upės vagoje; kasdien naujos mintys, nauji troškimai, nauji siekimai, keičiasi kas minuta kai upės vanduo. Akmenys čionai bus griežti ir tvirti žmogaus prisirišimai ir nusistatymai, į kuriuos vanduo atsimušdamas ir sudaro sūkuri, kuris žmogaus širdy pasireiškia neramumo pavidale. Pav. žmogus yra prisirišęs prie savo gyvybės, turto, garbės, prie asmens, prie darbo vietos, pamėgęs girtybę, paleistuvystę, ar kitą kokį ištvirkimą; jis pajus tuo jau savo viduje neramumą, kaip tik pamatys, kad jo numylėtiems dalykams gresia pavojus, kad jis jų gali netekti. Juo didesnis yra prisirišimas prie kokio nors daikto, juo didesnis kyla neramumas ir skausmas tam daiktui sprustant iš rankų.

Norint turėti pilną ramybę, reikia savo širdį paliuosuoti nuo žūvančių daiktų, o pririšt ją prie daiktų, kurie nežūva ir kurių nieks negali mums atimti, o toks daiktas yra tik vienas Dievas su visomis priemonėmis, kurios veda prie Dievo. Tik šioje šviesoje suprasime, kodėl šventųjų sielose viešpatauja ramybė, o šio pasaulio sūnų širdyse siaučia baisiausias audros.

Kam teko matyt pirmųjų amžių krikščionių kapinės, katakumbomis vadinamos, tas galėjo pastebėti didelę ramybės dvasią, kuri ten viešpatauja ir kuri kvepia iš kiekvieno parašo. Nors jiems teko pergyventi dideles audras, persekiojimus, iškentėti visus kentėjimus, kokius žmogaus pagedusi ranka gali užduoti, tačiau ramybės nenu-

stojo, nes nieks negalėjo jiems atimti Dievo.

Kristus prisikėlęs iš numirusių sveikino apaštalus ramybės žodžiais: „Ramybė jums,“ liepė net nesibijoti tų, kurie juos užmušinės, nes paskui jau nebeturės ką daryti.

Kristus kviečia pas jį ateiti ieškoti ramybės: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate ap sunkinti, o aš jums palengvinsiu.“ Mato 11. 28.

Padarę tad intronizaciją, ir eisime ieškoti suraminimo mūsų varguose ir nelaimėse ne kur kitur, o tik prie Kristaus, prie jo altoriaus, prie kryžiaus, kuris, nors šio pasaulio pagonims yra kvailystė, žydams papiktinimas, tačiau tikintiesiems ir išrinktiesiems — Dievo galybė ir išmintis.

Visus gyvenimo reikalus pasistengsime nušviesti tikėjimo šviesa ir sulig tos šviesos nurodymais stengsimės juos įvertinti, branginsim tai, ką tikėjimas brangina, o niekais laikysime, ką tikėjimas niekais laiko.

Taip darysime, taip mums Dieve padėk.

Intronizacija šeimose.

Tinkamiausia intronizacijai vieta — tai katalikiškoji šeima. Šv. Tėvas Benediktas XV pastebi savo laiške kunigui Matheo, kuris pradėjo platinti intronizacijos darbą, kad nėra tinkamesnio daikto šiems laikams, kaip sumanymas daryti intronizaciją katalikiškoje šeimose ir prideda priežastį.

Visuomenių tvarkytojai, arba geriau sakant visuomenių ardytojai nori užtrinti žmonių širdyse visus krikščioniškosios doros pėdsakus ir privesti žmonių prie pagoniškos pasaulėžiūros. (Bus daugiau).

MUSŲ DARBAI

Lietuvių Kolegijos reikalas užėmė svarbią vietą L. R. K. Federacijos 19 Kongreso posėdžiuose. Ir nedyvai, nes Federacija pradėjo rūpintis Lietuvių Kolegijos įkurimu jau nuo daug metų. Federacijos prašomi Kunigai Marijonai apsiėmė globoti sudaromąjį Kolegijai steigti fondą ir paruošti tai Lietuvių Bernaičių Kolegijai mokytojus. Paskutinis Federacijos Kongresas, įvykusių 20, 21, 22 rugpiūčio d. Cicero, Ill., išnešė rezoliuciją, kurioje kviečia visas lietuvių kolonijas, parapijas, draugijas ir pavienius asmenis šiais metais gausiai paremti Kolegiją, išauginti jos Fondą, pagreitinti jos įkurimo dieną.

Apie tai praneš draugijoms pati Federacijos Valdyba, o visi Kolegijos Remėjai prašomi yra jau iš kalno pasitarti, kokiū būdu ir kuriuo laiku padarysite savo kolonijose Kolegijos naudai pramogėles, vakarus ir t.t.

Marijonų Kolegijos Remėjų 3 Seimas įvyks Spalių—Oct. 27 d. Chicagoje, Aušros Vartų par. svetainėje. Reikia, kad visi skyriai tame Seime būtų atstovaujami. Kuriems sunku ir per toli atvykti, pasiųskite Seimui savo sveikinimus, sumanymus ir aukas šiuo adresu: Kolegijos Remėjų Seimas 2327 W. 23 Pl., Chicago, Ill.

Kolegijos Remėjai:

M. Bartkuvienė Chicago, Ill.	3.00
V. Zaromskaitė Chicago, Ill.	3.00
Magd. Raguckienė Phila, Pa. ..	3.00
Stan. Kryzevičius Phila, Pa.	3.00
Anelė Sesnauskaitė Chicago, Ill.	3.00
Ant. Kazirskas So. Boston, Mass.	3.00
Roz. Mačiunienė Manchester, Conn.	3.00
Kl. Karpuskienė Manchester, Conn.	3.00
V. Tamulevičius Nashua, N. H. ..	3.00
Dom. Misevičienė Lowell, Mass.	3.00
Jo. Adomaitis Chicago, Ill.	3.00
Kun. K. Bičkauskas Ind. Harbor, Ind.	5.00
Elz. Damaševičienė Forest City, Pa.	3.00
P. Dovidaitienė Hartford, Conn.	3.00
V. Andriunas Dorchester, Mass.	3.00
Em. Kaunelienė Nashua, N. H. ..	3.00
Jonas Overka Nashua, N. H. ..	3.00
Pr. Simančiūtė Athol, Mass.	3.00
Ona Matulienė Lietuvoje	3.00
Mar. Zapolskienė Detroit, Mich.	3.00
Mon. Petrauskienė Chicago, Ill.	3.00
Jonas Chubeta Norwood, Mass.	3.00
Ad. Kvederis New Britain, Conn.	3.00
Marc. Rudnickienė New Britain, Conn.	3.00
Ona Janinienė New Britain, Conn.	3.00
Magd. Vosyliūtė Waterbury, Conn.	10.00
Jonas Grigas Lowell, Mass.	3.00
Jonas Grigas Lowell, Mass.	3.00
Petras Balkus Detroit, Mich.	6.00
Kaz. Baltrušaitis Brooklyn, N. Y.	5.00
Kaz. Kučinskas Kingston, Pa. ..	3.00
Ag. Samulevičienė Morris Park, L. I.	3.00
Kun. V. P. Karkauskas New Haven, Conn.	3.00
Jonas Butauskas Lawrence, Mass.	5.00
J. Daugaras Elgin, Ill.	3.00
Antanina Gailius Braddock, Pa.	4.00
Magd. Vaškevičienė Wanaque, N. J.	3.00
Ona Karpavičienė Worcester, Mass.	3.00
Paulina Grigienė Nashua, N. H.	3.00
Anelė Zautruvienė Nashua, N. H.	3.00
Mar. Snarskienė Worcester, Mass.	1.00
J. Tamulynas Cambridge, Mass.	3.00
Mar. Justienė Bayonne, N. J. ..	5.00
Morta Gedžienė Cambridge, Mass.	3.00
Elz. Osmauskienė Hartford, Conn.	10.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHICAGO, ILL. — Liepos mėnesyje buvo paskelbta, kad netikėta mirtimi mirė Matas Račkus. Apie du mėnesiu buvo prapuolęs ir pagalios liepos 19 d. buvo rastas vandenyje. Buvo pašarvotas graboriaus Mažeikos koplyčioj, ir palaidotas liepos 24 d. Laidojo velionies pusbroliai.

Savaitė laiko nepraslinko, kai Račkus pasirodė saviems ir sakė girdėjęs apie savo laidotuves. M. Račkus buvo ligoninėj ir niekas apie tai nežinojo.

Rugp. 2 d. iš „numirusių prisikėlusis“ M. Račkus lipo iš gatvekario ant Archer Ave. prie Central ave. Tuo tarpu automobilius pro šalį užtelėjo ir, suvažinėjęs M. Račkų, nulėkė savais keliais. Sunkiai sužeistas Račkus buvo nuvežtas į County ligoninę ir ten rugpiūčio 4 d. mirė, buvo pašarvotas graboriaus Mažeikos koplyčioj ir palaidotas rugpj. 10 d.

WATERBURY, CONN. — Visuomeninis Waterburio lietuvių gyvenimas yra labai išsišakojęs, platus. Katalikiškų draugijų yra apie trisdešimt. Jose daug veikia mūsų dvasios vadai. Ėrb. klebono, kun. J. Valantiejaus, dėka Waterburyje smarkiai platinasi „Laivas“. Ir nestebėtina, nes ramusis „Laivas“ visoms katalikų šeimynoms neša Dievo palaimą, nurodo jiems, kaip reikia savo gyvenimą sutvarkyti. Kurie Waterburiečių pradėjo skaityti „Laivą,“ tai jau jo neatsizada, bet su nekantrumu laukia naujo „Laivilio,“ kaip jie sako.

Kaip kas giriasi pagyvenusiais žmonėmis. Galime ir mes pasigirti. Liepos 13 d. mirė 110 metų gyvenusi moteriškė Ieva Paplauskienė. Jei norite ilgai gyventi, važiuokite į Waterbury. Ar ne?

Vargoninkas p. A. Aleksis ruošia Waterburiečiams netikėto malonumo dieną.

Žada pastatyti Šimkaus „Išcivj.“ Laukiamie.

A. Bitelė.

LAWRENCE, MASS. — Mūsų jaunimas kruta, veikia. Štai turėjome šaunų jaunimo išvažiavimą į „Palangą.“ Daug linksmumo įnešė vietinis klebonas kun. Pr. Juras ir jo geras draugas, jaunimo mylėtojas, kun. Pr. Strakauskas, dabartinis klebonas Lowell, Mass. Turėjome taip-gi daugiau garbingų svečių. Rimtai pagalvoję, linksmi pažaidę, smagiai laiką praleidę, imsimės naujų darbų. Jaunimas energijos turi, o mūsų gerb. klebonui sumanumo netrūksta, tai ir pamatysite greitu laiku, ką Lawrence jaunimas gali padaryti. Jaunuolis.

L. VYČIŲ CENTRO VALDYBA. — Dvasios Vadas — kun. P. Vaitukaitis išrinktas vienbalsiai. Pirm. — A. Onaitis iš Homestead, Pa. I Vice- Pirm. — A. Rubliauskaitė iš Cicero, Ill. II Vice-Pirm. — Velyvis iš Newark, N. J. Raštininkas — Al. Manstavičius iš Chicago, Ill. Išdinininkas — P. Savickas iš Chicago, Ill. Išdoglobėjai — Laucaitė ir B. Nausėda abu iš Chicago, Ill. Liter. Kom. — kun. Vembre, adv. Vaškevičius, kun. Vaitukaitis, Bulevičius, Šaulys, Sadauskas, kun. Urbonavičius, Zdankus, kun. Karužiškis.

Sporto sekcijos pirm. — Pavilonis iš Roseland, Ill.

Spaust. direktoriai darinkta vieton Mickeliuno ir Manstavičiaus — Remotis, kun. K. Urbonavičius.

Pašelpai įvesti komisija: Remotis, Onaitis, Manstavičius, Savickas ir Pajaujis.

Šis Vyčių Seimas yra pirmas organizacijos istorijoje, kad Centro Valdybon, išėmus Dvasios Vadą ir keletą Lit. Komisijon narių įėjo Amerikoj gimęs ir augęs jaunimas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Turint ražančių su įvairiais atlaisdais, kaip va, Kryžiokų, Domininkonų, šv. Brigytos ir kitais, ar galima vienu sukalbėjimu ražančiaus visus tuos atlaisdus pelnyti? Ar reikia kiekvienų įgijimui ką nors nauja daryti? Ką daryti?

E. M—tė. Lietuva.

ATSAKYMAS. — Vienu ir tuo pačiu ražančiaus sukalbėjimu negalima pelnyti visų atlaisdų prie jo pridėtų. Reikia žinoti kiekvienų pridėtų atlaisdų gavimo sąlygas ir jas išpildyti, tuomet galima pelnyti.

Pildant kiekvienų atlaisdų sąlygas, galima per dieną visus pridėtus atlaisdus skyrium pelnyti.

Kad pelnytum Domininkoninius atlaisdus, reikia, kad ražančius būtų pašventintas vienuolio Domininkono arba šiaip kunigo, turinčio įgaliojimą; 2) kad laikytum ražančių rankoje, kuomet jį kalbi. Jei ražančius kalbamas daugelio asmenų bendrai, tai gana, kad vienas turi tą ražančių rankoje; 3) kad kalbant tą ražančių, apmąstytum Jėzaus Kristaus gyvenimo, kančios ir prisikėlimo paslaptis.

Kad pelnytum, kalbant ražančių, *šv. Brigytos atlaisdus*, reikia, 1) kad ant ražančiaus būtų tie atlaisdai uždėti kunigo, turinčio įgaliojimą iš tam tikros Įstaigos; 2) kad kalbant ražančių jį turėtum rankoje. Kalbant bendrai ražančių ir norint visiems kalbantiems ražančių pelnyti atlaisdus, reikia visiems turėti ražančių su tais atlaisdais; 3) kad tą ražančių nešiotum su savim; 4) paslapčių apmąstyti neįsakyta.

Kad pelnytum *Kryžiokų atlaisdus*, reikia, 1) kad jie būtų uždėti ant pašvęsto ražančiaus tam įgaliojoto kunigo. 2) kad turėtum intenciją tuos atlaisdus pelnyti, kalbant ražančių arba šiaip Tėve mūsų ir Sveika Marija.

KLAUSIMAS. — Nuo pat vestuvių dienos mudu skiriamo su savo vyru. Jis pyksta už mažniekį. Perpykęs žada pats nusižudyti. Nors jo paties kaltė, bet aš jį perprašau, nusileidžiu, tyliu, verkiu ir prašau Dievo pagalbos.

Mano tėvas už tai mane kvaila vadino. Jis patarė nenusileisti. Ką jis darys su savim tedaras. Bet manė ima baimė, kad jis nesižudytų ir neprazūtų.

Tokis gyvenimas mane silpnina, vargina ir visiškai baigia. Kas man daryti? Vargšė Onytė.

ATSAKYMAS. Reikia labiau mylėti Dievas ir savo siela, negu vyras. Jėzus pasakė, kad jei kas myli tėvą, motiną, brolių... vyrą labiau negu Jį, nėra Jo vertas. Reikia tat labiau mylėti Dievas, negu vyras; reikia labiau rūpintis savo sielos išganymu, negu patikti vyrui.

Neprivalai nusileisti vyrui tokiuose dalykuose, kuriais rūstintum Dievą, ardytum savo tikėjimą ir žudytum savo sielą.

“Labiau reikia klausyti Dievo, negu žmonių.” Neprivalai eiti pragaran su savo vyru.

Kituose dalykuose, kurie neliečia Dievo, tikėjimo ir tavo sielos išganymo, tikiškis, nusileisk, kiek galima; bet, jei matai, kad tavo nuolatinis nusileidimas tik labiau palaiko tavo vyrą jo beprotiškuose apsiėjimuose, tai sustok nusileidinėjus ir vesk jį prie tvarkos.

Turi net teisę, pasitarus su nuodėmklausiu, ir leidžiant Bažnyčios valdžiai, pasitraukt nuo savo vyro ir gyvent skyrium, jei sugyvenimas su juo pasidarė visiškai nebepakeliamas ir pražutingas tavo kūnui ir sielai.

Lietuvos Žinios

Parvažiuo tėviškėn numirti. Rumbonys (Alytaus apskr.) Mirtis kur pasitiks — nieks nežino. Keista, jei kartais miršta toli nuo savųjų, niekam nežinant, bet dar keisčiau, kai toli gyvenęs parvažiuoja tėviškėn numirti. Taip atsitiko su Atmanavičium, Amerikos lietuviu, notaru, grįžusiu su pirmąja ekskursija savo gimtinės atlinkyti, kuri yra Kriaunių kaime, Rumbonių valsč. Nuvykęs į Ameriką, susitaupęs nemažą turta, parvažiuo į tėviškę ir liepos 4 d. numirė. Paliko Amerikoje žmoną ir tris vaikus. “R.”

Bolševikų orlavis Šiauliuose. Pereitą savaitę Šiauliuose, Gubernijos laukuose, sugedus motorui, nusileido rusų-vokiečių oro linijos susisiekimo orlavis. Jame lėkė du lakūnai ir du Rusijos piliečiai. “M. L.”

Šv. Aloyzo diena. Betygala. Pavasarininkai savo Globėjo šv. Aloyzo dieną čia gražiai paminėjo. Bažnyčioje specialiai jaunimui Mišias ir pritaikintą pamokslą pasakė atvykęs iš Kauno kun. St. Telksnys. Po pamaldų baigiamoj statyti bažnyčioj įvyko skaitlingas K. V. C. susirinkimas, kame išklaudyta minėto prelegento paskaita apie katalikų veikimą. Iš viso kat. laikraščių pareina per 500 egz.

Parapijos salėj įvyko pavasarininkų “agape” (bendri pietūs). Čia pasakyta keletas prakalbų, padeklamuota, priimta naujų praktiškų sumanymų, pasižadėta uoliai platinti katalik. spaudą.

Plevėsuojančios kalne vėliavos, visa apylinkę nušviečia žibintai ir paslaptingos misterijos dvasios (misterija — paslaptingi vaidinimai su kito pasaulio dvasiomis, raganomis ir t.t.) darė žmonėms nepaprastą įspūdį. *Studentas.*

Varžytines laimėjo lietuviai. Mišų departamente buvo iš varžytinių išnomuota

Metelių ežerų grupė. Varžėsi lietuvių bendrovė “Žuvinas”, Vokietijos pilietis Rudfordas ir vietos žvejų atstovas žydas.

Varžytines laimėjo “Žuvinas.”

Ežerai turi per 4,000 ha ploto, išnomuoti 12 metų su ten pat įrengtu žuvininkystės ūkiu. Metinės nuomos “Žuvinas” turės mokėti po 23,000 litų.

Be paprastų žuvų, ežeruose yra vėžių ir sieliavių, kurios mūs vandenyse yra retos. “R.”

Pavasarininkų kongreselis. Mariampolė. Birželio 29 ir 30 d. apylinkės pavasarininkų kuopos buvo suvažiavusios į Mariampolę ir čia įvyko plačia programa jų kongresas. Tam suvažiavime dalyvavo apie 10 vietos ir tolesnių kuopų. Kongreso programą sudarė iškilmingos pamaldos ir išpažintis, posėdžiai su įvairiomis paskaitomis, įvairių rūšių sportas, o pabaigoje kongreso įvyko koncertas su įdomia programa.

Iš “Pavasario” s-gos centro buvo atvykusi O. Labanauskaitė. Iškilmėse dalyvavo pavasarininkų vadai, svečiai ir bičiuliai — kan. J. Stakauskas, rajono dvasios vadas, “Šaltinio” redakt. kun. Vl. Mažonas, p. mok. Žilinskaitė, p. Kripaitienė ir kt. *P. St.*

Gaisras Ramygaloje; sudegė 25 namai ir sinagoga. Ramygaloje buvo didelis gaisras. Gaisras prasidėjo pačiu vidudieniu, apie 1 val. p. p. Laimei, tuomet buvo miestely susirinkusių daug žmonių, kurie padėjo gaisrą gesinti. Tačiau vietinių gaisrininkų buvo per maža. Paskambinus į Panevėžį, į pagalbą ir iš ten atvyko ugniagesių komandos dalis. Tik bendromis jėgomis dirbant pasisekė gaisrą šiaip taip sumažinti.

Tačiau daug ir sudegė. Iš viso sudegė dvidešimt trys gyvenamieji namai, žydų sinagoga ir keli negyvenamieji trobe-

siai. Keliosdešimtys šeimų liko be pasto-
gės ir turto.

Gaisro padarytų nuostolių suma dar
nesuskaityta, tačiau, kaip manoma, ji bus
daugiau 300,000 litų. Sudegusių trobesių
tik maža dalis buvo apdrausta. Kiti su-
degė su visa manta ir daiktais. Per gaisrą
iš išgąsčių mirė 60 metų moteris,
Chaja Kaganienė. Be to, dviem žmonėm
nusvilintos rankos ir vienas šaulys su-
žeistas. Gaisro priežastis kol kas dar nei-
aiški. Bet manoma, kad ugnis kilo dėl
neatsargumo. Užsidegus pirmajam trobe-
siui gaisras išsiplėtė su dideliu smarku-
mu. Gesinti buvo sunku dėl vandens sto-
kos ir namų artumo.

“R.”

Karo Mokykla. Į karo mokyklą norin-
čių įstoti buvo 114 žmonių. Tačiau pri-
imta tik 50, kurie pripažinti tinkamais.
40 pripažinta netinkamais, o likusieji a-
pie 20 į konkursinius egzaminus visai ne-
atvyko.

“R.”

NAUJA FEDERACIJOS VALDYBA:

Dvasios Vadas: kun. J. Ambotas; Pirmi-
ninkas: kun. Ig. Albavičius; I Vice-pirmi-
ninkas: p. A. Nausėdienė; II Vice-pirm.:
L. Šimutis; Išdininkas: kun. H. Vaičiū-
nas; Sekretorius: p. K. Krušinskas; Re-
vizijos Komisija: kun. D-ras J. Navie-
kas, kun. A. Linkus, Adv. J. Grišius.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

“Kristaus Patarimų Keliais.”

Per septynis mėnesius tilpdavo kiek-
viename “Laive” dvasinio turinio straip-
niai, parašyti kun. K. Matulaičio, Mari-
jono. Jie buvo pavadinti bendru vardu:
“KRISTAUS PATARIMŲ KELIAIS”.
Dabar sutarta yra sudaryti iš jų atskirą
knygą. Ji turės apie 200 pusl. Panašios
knygos, apimančios visą krikščioniško gy-
venimo pradžią, dvasinio gyvenimo vysty-
mąsi ir priemones tobulėti, lietuvių kalbo-
je neturime. Knyga bus tikrai visiems
naudinga. Jos vertę gali suprasti visi, ku-
rie šiemet “Laivą” skaitė. Bet knygai iš-
leisti reikia pinigų. Kun. K. Matulaitis
yra vienuolis ir savo pinigų neturi, o
Marijonų Kongregacija, apsumkinta ki-
tais darbais ir reikalais, negali visa viena
pakelti. Todėl sutarta kreiptis į “Laivo”
skaitytojus, pasiūlant užsisakyti pirma
laiko “Kristaus Patarimų Keliais” kny-
gą papiginta kaina iki *Rugsėjo 15 dienai*.
Jie skaitysis tos knygos leidėjai.

Knygos kaina bus 50c tiems, kurie iš-
kirps iš “Laivo” šį kuponą ir skubiai
jį prisiųs. Kiti mokės \$1.00. “Laivo”
skaitytojas gali užsisakyti vienu kuponu
iki 10 knygų. Jas galėsite išdalinti do-
vanų giminėms. Pinigus siųskite money
orderiais, arba banko čekiais.

Iškirpkite šį kuponą, aiškiai parašy-
kite savo adresą ir siųskite:

“Laivas” 2334 So. Oakley Ave.
Chicago, Ill.

Šiuomi užsisakau egz.

“Kristaus Patarimų Keliais”

ir prisiunčiu už knygą \$.....c.

Atspausdinę pasiųskite:

Vardas

Gatvė

Miestas

Valstybė

1085187

20288

„Lairvo“

1929

Liepos - Rūgpiūnē

mēnēsiņš.

Komplekts

28-36 (var) 8 s. l.

nd
Grodzenska
Marinkana
Margeng
Balleng

Kante Grand Garden
Brother